

Sygn. akt II K 353/19

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 września 2019 r.

Sąd Rejonowy w Kętrzynie II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: Sędzia Katarzyna Cichocka

Protokolant: st. sekr. sądowy Małgorzata Grabowska

Prokurator Prokuratury Rejonowej: Monika Popławska - Pietroniuk

po rozpoznaniu w dniu 11 września 2019 r. sprawy:

R. L.

s. E. i Z. z domu B.

ur. (...) w K.

oskarżonego o to, że:

I. w dniu 27 stycznia 2019 r. w K. na ulicy (...), dokonał uszkodzenia trzech okien w ten sposób, że umyślnie uderzał w skrzydło tych okien, powodując wybicie w nich sześciu szyb, czym spowodował straty o łącznej wartości 1260 złotych na szkodę M. B., przy czym czyn ten stanowi wypadek mniejszej wagi

tj. o przestępstwo określone w art.288§1 kk w zw. z art.288§2 kk

II. w okresie od października 2018 roku do listopada 2018 roku w K., działając w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, kilkakrotnie groził W. P. pozbawieniem życia, przy czym groźba ta wzbudziła w pokrzywdzonym uzasadnioną obawę, że zostanie spełniona

tj. o przestępstwo określone w art.190§1 kk w zw. z art.12 kk

I. oskarżonego R. L. uznaje za winnego popełnienia zarzucanych czynów z tym, iż czyn z pkt II kwalifikuje z art.190§1 kk w zw. z art.12§1 kk oraz przyjmuje, że oskarżony groził W. P. pobiciem i za to:

- za czyn z pkt I z mocy art.288§1 kk w zw. z art.288§2 kk skazuje go, zaś na podstawie art.288§2 kk wymierza mu karę 2 (dwóch) miesięcy pozbawienia wolności,

- za czyn z pkt II z mocy art.190§1 kk w zw. z art.12§1 kk skazuje go, zaś na podstawie art.190§1 kk wymierza mu karę 2(dwóch) miesięcy pozbawienia wolności,

II. na podstawie art.85§1 i 2 kk, art.86§1 kk w miejsce orzeczonych jednostkowych kar pozbawienia wolności orzeka wobec oskarżonego karę łączną 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności,

III. na podstawie art.46§1 kk orzeka wobec oskarżonego za czyn z pkt I obowiązek naprawienia szkody poprzez zapłatę na rzecz pokrzywdzonego M. B. kwoty 1260 (jeden tysiąc dwieście sześćdziesiąt) złotych,

IV. na podstawie art.63§1 kk na poczet orzeczonej wobec oskarżonego kary pozbawienia wolności zalicza okres zatrzymania od dnia 21.02.2019r. godz. 18:40 do dnia 22.02.2019r. godz. 12:20,

V. na podstawie art. 29 ust. 1 ustawy z dnia 26 maja 1982r. Prawo o adwokaturze, zasądza od Skarbu Państwa na rzecz Kancelarii Adwokackiej adw. M. K. kwotę 504 (pięćset cztery) złote tytułem wynagrodzenia za obronę wykonywaną z urzędu oraz kwotę 115,92 (sto piętnaście i 92/100) złotych tytułem podatku VAT od przyznanego wynagrodzenia,

VI. na podstawie art.624§1 kpk zwalnia oskarżonego w całości od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych.

Sygn. akt. II K 353/19

UZASADNIENIE

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

K. D. i W. P. są sąsiadami mieszkającymi w jednym budynku, przy ulicy (...) w K.. We wrześniu 2018 r. do mieszkania K. D. wprowadził się R. L.. Od tego czasu w mieszkaniu przez nich zajmowanym dochodziło do libacji alkoholowych oraz awantur.

W październiku 2018 r. W. P. zwrócił R. L. uwagę aby ten posprzątał po sobie na wspólnym podwórku. W odpowiedzi R. L. zagroził mu pobiciem, szarpiąc go przy tym za ubranie oraz wymachując w jego kierunku zaciśniętymi pięściami. W listopadzie 2018 r. R. L. ponownie groził mu pobiciem. Groźby te wzbudziły w W. P. uzasadnione obawy, że zostaną spełnione.

W dniu 27 stycznia 2019 r. R. L., znajdując się pod wpływem alkoholu, na ulicy (...) w K. wybił sześć szyb zewnętrznych trzyszybowego okna mieszkania należącego do M. B.. Powyższym zachowaniem spowodował straty w wysokości 1260 złotych.

Sąd ustalił powyższy stan faktyczny na podstawie: zeznań świadków: M. B. k.6, W. P. k. 52v-53,63v,94v, B. P. k. 56v-57, 94v-95; protokołu oględzin uszkodzenia szyb na ul. (...) k. 7-9; protokołu oględzin płyty CD-R monitoringu z kamer ze stacji paliw BP w K. z dnia 27.01.2019 r. k. 45.

Oskarżony R. L. przyznał się do popełnienia czynu z pkt. I a/o. Wyjaśnił, iż był pijany i zdenerwowany na cały świat. Nie zrobił tego po złości i nawet nie wie komu te okna powybił. Zrobił to przypadkowym kamieniem trzymając go w ręku i po kolei wybijał szyby w tych oknach. Do tego trzymał w ręku kamizelkę pomarańczową z (...). Oskarżony zaprzeczył by miał w ręku młotek. Po tym oddalił się z tego miejsca i poszedł na stację paliw BP w K. przy ul (...). (k. 35)

Oskarżony R. L. nie przyznał się do wypowiedziania gróźb. Wyjaśnił, iż osobę W. P. widział dwa razy w życiu. Nie groził mu pozbawieniem życia ani w inny sposób. Wyjaśnił, iż raz widział W. jak przyszedł do mieszkania K. D. i chciał, aby K. zaczął płacić za wodę, jednak wtedy mu w żaden sposób nie groził. Drugi raz widział go na korytarzu, ale nie groził mu w żaden sposób. (k. 49)

Sąd zważył, co następuje:

Oдноśnie czynu z pkt I oskarżony przyznał się do jego popełnienia i jego wyjaśniania w tym zakresie, w świetle zgromadzonego materiału dowodowego nie budzą wątpliwości. Rozmiar i wartość uszkodzeń okien wynika z zeznań pokrzywdzonego M. B., którym Sąd w całości dał wiarę, nie znajdując podstaw do ich zakwestionowania.

Oдноśnie czynu z pkt II, Sąd nie dał wiary wyjaśnieniom oskarżonego, w których zaprzeczył, aby groził W. P. popełnieniem przestępstwa na jego szkodę, bowiem są one sprzeczne ze zgromadzonym materiałem dowodowym.

Zeznania W. P. były spójne, rzeczowe oraz logiczne, wobec czego Sąd przyjął je za wiarygodną podstawę ustaleń faktycznych w sprawie. Z jego zeznań wynika w sposób nie budzący wątpliwości, że oskarżony groził mu pobiciem. Z zeznań świadka wynika również, iż obawiał się, iż zostanie przez oskarżonego napadniętym z nożem bądź pobity. Wskazał, że gdy wiedział, że oskarżony przebywa w mieszkaniu u K. D., to obawiał się wychodzić z mieszkania

(k.41v-42,94v).W. P. podał, iż oskarżony groził mu słowami, że „ustawi go do pionu i zrówna z ziemią”. Ponadto potwierdził, iż w styczniu oskarżony prosił go, żeby wycofał swoje zeznania. (k.63v)

Wypowiadanie gróźb przez oskarżonego wobec W. P. potwierdziła w swoich zeznaniach również jego żona B. P.. Świadek zeznała, iż słyszała i widziała jak oskarżony groził mężowi pobiciem, nastawiając w jego kierunku pięść. (k. 43v-44, 94v-95) W ocenie Sądu zeznania te zasługują na wiarę, korespondują bowiem z pozostałym zgromadzonym w sprawie materiałem dowodowym.

W świetle omówionego powyżej materiału dowodowego wyjaśnienia oskarżonego, w których nie przyznaje się do wypowiadania gróźb wobec W. P. stanowią jedynie jego nieudolną linię obrony.

Za wiarygodne w całości Sąd uznał również dowody w postaci załączonych do akt sprawy dokumentów. Sporządzono je w odpowiedniej formie przez podmioty uprawnione do ich wystawienia. Nie były kwestionowane przez żadną ze stron, nie budziły również wątpliwości co do ich autentyczności.

W tym stanie rzeczy wina i okoliczności popełnienia obu zarzucanych oskarżonemu czynów nie budzą wątpliwości.

Określone w art. 190 § 1 kk przestępstwo groźby karalnej godzi w wolność człowieka w sferze psychicznej (wolność od strachu, zastraszenia). Jego treścią jest zagrożenie innej osobie popełnieniem przestępstwa na jej szkodę lub szkodę osoby najbliższej. Warunkiem przestępności czynu jest, aby groźba wzbudzała uzasadnioną obawę, że będzie spełniona. Jest to więc przestępstwo materialne, przy czym stan uzasadnionej obawy osoby zagrożonej należy traktować jako skutek. Określenie "jeżeli groźba wzbudza w zagrożonym uzasadnioną obawę, że będzie spełniona" należy interpretować w ten sposób, iż pokrzywdzony winien traktować groźbę poważnie i uznawać jej spełnienie za rzeczywiście możliwe.

Oskarżony wypowiadał zapowiedzi pobicia (szczegółowo przedstawione w zeznaniach pokrzywdzonego), które w świetle okoliczności towarzyszących tym wypowiedziom (gwałtowność wypowiedzi oskarżonego, towarzyszące temu wymachiwanie zaciśniętą pięścią i szarpanie za ubranie, jego częsty stan nietrzeźwości, awanturnicze zachowanie pod wpływem alkoholu) wzbudziły uzasadnione obawy realizacji tych gróźb.

Sąd uznał oskarżonego za winnego popełnienia zarzucanych czynów z tym, iż czyn z pkt II zakwalifikował z art.190§1 kk w zw. z art.12§1 kk oraz przyjął, że oskarżony groził W. P. pobiciem. Sąd wymierzył mu za czyn z pkt I karę 2 miesięcy pozbawienia wolności, zaś za czyn z pkt II karę 2 miesięcy pozbawienia wolności oraz orzekł karę łączną 3 miesięcy pozbawienia wolności.

Stopień społecznej szkodliwości czynów oskarżonego oraz stopień winy oskarżonego ocenić należy jako znaczne. Za taką oceną przemawia umyślność dokonania przestępstw, a także sposób i okoliczności ich popełnienia, rodzaj i charakter naruszonego dobra. Oskarżony niszcząc mienie należące do M. B. działał w stanie nietrzeźwości, bez żadnego powodu w celu rozładowania napięcia.

Sąd przy wymiarze kary uwzględnił również dotychczasowy sposób życia oskarżonego. Wymieniony był w przeszłości wielokrotnie karany (dane o karalności k. 90-92, odpisy wyroków k.65- 67)

Jako okoliczność łagodzącą Sąd uwzględnił jedynie częściowe przyznanie się oskarżonego do winy.

W ocenie Sądu wcześniejsza karalność oskarżonego uzasadnia przekonanie, że jedynie bezwzględna kara pozbawienia wolności spełni swoje cele wychowawcze w stosunku do R. L.. Wskazać bowiem należy, że oskarżony znał konsekwencje nieprzestrzegania prawa, przebywał już w zakładzie karnym i tym bardziej powinien przestrzegać porządku prawnego. Natomiast niniejsze postępowanie wykazało, że oskarżony jest sprawcą zdemoralizowanym, nie respektującym ogólnie przyjętych norm prawnych.

Zdaniem Sądu brak jest podstaw do wymierzenia oskarżonemu kar łagodniejszego rodzaju, bowiem zważyć należy uprzednią, wielokrotną karalność oskarżonego. W takiej sytuacji trudno uznać, że kara ograniczenia wolności, o której

wymierzenie wnosił obrońca oskarżonego, mogłaby spełnić swe cele w zakresie prewencji indywidualnej, bowiem wcześniej wymierzone wobec oskarżonego kary ograniczenia wolności nie powstrzymały go przed popełnieniem kolejnych przestępstw.

Zdaniem Sądu tak ukształtowana kara spełni cele określone w art. 53 kk. Zarówno rodzaj, jak i wymiar kary nie przekracza stopnia winy, a także uwzględnia stopień społecznej szkodliwości przypisanego oskarżonemu czynu. Ponadto jako zgodna ze społecznym poczuciem sprawiedliwości, będzie w sposób prawidłowy kształtowała świadomość prawną społeczeństwa.

Zgodnie z treścią art.46§1 kk za czyn z pkt I Sąd orzekł wobec oskarżonego obowiązek naprawienia szkody na rzecz pokrzywdzonego M. B. zgodnie z jego wnioskiem.

Na podstawie art. 63 § 1 kk Sąd na poczet orzeczonej wobec oskarżonego kary pozbawienia wolności zaliczył okres zatrzymania od dnia 21.02.2019r. godz. 18:40 do dnia 22.02.2019r. godz. 12:20.

Na podstawie art. 29 ust. 1 ustawy z dnia 26 maja 1982r. Prawo o adwokaturze, zasądzone od Skarbu Państwa na rzecz Kancelarii Adwokackiej adw. M. K. kwotę 504 złotych tytułem wynagrodzenia za obronę wykonywaną z urzędu oraz kwotę 115,92 złotych tytułem podatku VAT od przyznanego wynagrodzenia,

Sąd na podstawie art. 624§kpk zwolnił oskarżonego od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych w całości, bowiem wymieniony nie posiada żadnego majątku, ani stałych dochodów, utrzymuje się jedynie z zasiłku z pomocy społecznej.